

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas III. Ab anno Christi 720. ad annum 730.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](#)

Francorum vigesimum: dictus is est Calensis de Chelles quod in hoc monasterio Monachus vixisset , Adversarium autem valde potentem habuit Eudonem Aquitaniæ Ducem, cum quo fuit ei sicut cum Reginfido , diuturnum bellum , quo tandem Eudo superatus est.

DECAS III.

✿ *Ab anno Christi 720. ad annum 730.* ✿

721. IN Oriente impostor quidam seduxit
✿ Judæos, qui se messiam prædicabat:
neque tamen toties delusi isti Sabbatharii
avorum suorum exemplo sapere didicerunt.

Romæ celebratur Concilium adversus illicita conjugia & maximè adversus eos , qui in uxores ducerent monachas, seu etiam presbyteras & diaconas (ut historia loquitur) videlicet eas mulieres, quæ ex multo consensu viris ad ejusmodi sacros ordines promotis, relinquabantur, quæ & ipsæ castitatem servare tenebantur. Valde autem necessarium erat hoc tempore , magno huic invalecenti per concilium mederi, quando procaces quædam Occidentales fœminæ, quarum mariti ad Ordines mutuo

con-

consensu promoti erant, iterum nubere præsumperunt, inductæ exemplo Orientalium fœminarum, pro quibus pseudo-Synodus Quini-sexta statuit, ne viri, qui ad Ordines sacros assuimerentur, suas uxores dimitterent, sed eisdem adhuc uterentur.

* (722.) * Leo Imp. exagitat Judæos & Manichæos in montanis habitantes: Judæi quidem baptismo suscepto Catholicos se simulabant, Manichæi autem in locis suis erroribus deputatis se ipsos loco baptisimi cremare occultè perrexerunt.

S. Bonifacius Episcopus à Pontifice creatur, & nomen Winifredi jussu Pontificis cum nomine Bonifacii commutat, factoque Pontifici juramento, unâ cum Clemente in Germaniam revertitur, magnis Ecclesiam incrementis amplificaturus.

* (723.) * Judæus quidam Laodicenus, & Phœnix Sarantapicus seu Santana-pechis Gizido Hauntari successori regni annos 30. & 40 pollicitus est, si sacras omnes imagines ab ecclesiis Christianorum, quæ sub ditione ejus essent, auferri mandaret. Itaque Saracenus misit Judæos & Arabes, qui ditionis suæ omnes imagines frangerent, aut lacerarent, & picturas eluerent, aut relinquerent. & hi sunt parentes

Sco-

Ikonoclastarum, & nostri temporis hæreticorum, imagines & cultum earum oppugnantium,

* (724.) * Gizidius spe longioris vitæ frustratus & deceptus, hoc anno moritur, & cum eo furor Ikonoclastarum desinit; pristino honore imaginibus passim restituto per Orientem; filius autem ejus Ullidus nominatus, indignatus Judæo Sarantapice tanquam parentis sui interfectori, nebulonem turpissimâ morte affecit.

* (725.) * Corpus S. Augustini à Saracenis Sardiniae tunc temporis possessoribus magno pretio redemptum, ex eâ insula Ticinum seu Papiam transfertur, magnâ celebritate à Luithprando Rege Longobardorum ad hanc translationem institutâ.

Eudo Dux Aquitaniæ, cùm à Carolo Martello malè multatus esset, in ejus perniciem Saracenos invitavit, deditque transitum per suam ditionem, ut in Galliam irrumperent. Qui Burdegalam prætergessi, & locis ubique vastatis, & ecclesiis accensis extremum Franciæ excidium minabantur. Sed à Carolo Martello cum exercitu occurrente mox prælio vieti, & cum Rege suo Abdirama trecenta septuaginta quinque Saracenorum millia amiserunt, tantum 1500 ex parte Caroli desideratis;

quo

quo in prælio ipse Eudo perfidiâ Saracenorū in ditionibus suis tam fædâ strage, & templorum & pagorum excidio graflantium exacerbatus, animum & arma contra eosdem convertit, & plurimorum occisione illata damnâ vindicavit. Ex hac victoriâ Carolus modò nomen Martelli retulit, quod quasi malleo (martellum vocant Franci) Saracenos contudisset.

¶(726.)¶ Hoc tandem anno Leo Imperator, ANTESIGNANUS ICONOCLASTARUM pietatis & fidei, quam simulârat, depositâ larvâ rugire cœpit, ferale edens editum de imaginibus ubique abolendis, idque instinctu Judæorum, quorum postulatis se consensurum promiserat, si fieret Imperator, præcipue autem usus est operâ Theophili cuiusdam Episcopi Nacoliæ, in Phrygiâ, & Beseris turpis apostatae, de Christiano facti Saraceni. Restitit autem fortiter S. Germanus, & restitit primò universus populus, adeo ut viri fœminæque junctis viribus æneam Christi imaginem ex magna porta tollentes occiderent, in quos vicissim jussu Leonis verberibus, exiliis, mutilatione membrorum & cædibus sævitum est. Bibliothecarii quoque insignes viri, quia Leonis editio consentire noluerunt, una cum bibliotheca-

câ

cā trecentorum milium voluminum, inter
quæ intestinum visebatur Draconis Ilia-
dem & Odisseam Homeri, litterulis aureis
descriptas continens, igne absumpti sunt,
cūmque legati variorum Regum, qui Con-
stantinopoli tunc erant, agnovissent Leo-
nem sæviisse in Christi imaginem, ejus quo-
que imaginem probris omnibus ac contu-
meliis affecere.

Gregorius quoque Pontifex fortissimè
obsttit Imperatori, ejus tamen imperium
æquè generosè defendit, & Ravennam
per Luithprandum captam, reddendam
curavit per Venetos & Italiae armatos po-
pulos, quibus tamen beneficiis malè re-
spondit Leo Pontifici intendendo necem,
& legatis ejus in exilium deportatis, ibiq;
ærumnis tandem confectis. Quare Pon-
tifex ut salvam faceret Ecclesiam suam ab
impetu hujus adeo efferati Leonis, ad Ca-
folum Martellum confugit, & initio cum
Francis fœdere, se suosque communivit.
Hoc tempore in mari Jōnio inter Theram
& Therasiam insulas erupit ignis ē mari,
queni secuta tanta vis pumicum, ut Æ-
gæi maris faciem impleret, ac denique
indidem emersit insula ex terræ congerie
facta, quæ sacræ insulæ tandem copula-
ta est.

¶(727.) ¶ Navalis Romanus exercitus propter impium edictum novæ hæreticorum adversus Leonem insurgit, sed ubi Constantinopolim appulit prælio vicit & naves igne crematae sunt ac Duces præcipui capite puniti. Felicius & sanctius contra eundem Leonem certarunt SS. Germanus & Damascenus, qui pro defensione imaginis scribere cœperunt.

¶(728.) ¶ S. Damascenus cognomeno Chrysorhoas (qui post obitum parentis sui a Principe Saraceno invitatus factus est Consilii Princeps) per contumeliam apud Saracenum Principem, cui a Consiliis erat, proditionis accusatur & exhibita proditorum Epistola, (quam Leo per Notarios suos fraudulenter conficeraverat ad propriæ manus ejus imitationem ad Saracenum transmiserat) manu suâ truncatur. Sed haec à B. Virgine sequenti die restituti, & ipse quoque pristinæ dignitati à Saraceno redditus est. Atque ut Deo arctius serviret, bonis omnibus inter pauperes distributis, primò Hierosolymam, deinde in Laurum sancti Sabbæ recessit, & totam vitam reliquam Deo consecravit.

¶(729.) ¶ Eutychius Exarchus & Lupprandus Longobardorum Rex conantur Romanam occupare & captivum ad Imperatorem

terem Gregorium mittere : sed obviam occurrens Gregorius Regi Longobardorum cum exercitu advenienti , ita eum flexit, ut ad Gregorii pedes accideret, & veniam deprecatus se suaque arma S. Petro devoveret. Ut verò Gregorius manifestum faceret toti mundo non se bellum Imperatori, sed impiis ejus erroribus movere, ipsam Exarchum copiis suis juvit ad Tiberium quendam tyrannum, qui in Tuscia tumultum movebat, opprimendum.

Saraceni cum innumerabili exercitu irrumunt in Galliam Narbonensem ferro & igne omnia devastantes , Sacra & profana evertentes. Quorum adventus præsignificatus est duplici Cometa uno cum Sole oriente, & altero cum Occidente viso.

☆(730.)☆ S. Germanus à Leone alapis ignominiosè cæsus in exilium expellitur, in quo etiam vitam sanctè finivit ærumnis confessus : cui Anastasius hæreticus Iconoclasta substituitur.

Gregorius Pontifex post multas paternas monitiones tandem Imperatorem cum Anastasio intruso Episcopo anathemate percutit, & Italæ populos ab obedientia Imperatori debita absolvit, vetitis etiam tributis dari solitis , ne iis adversus Deum & Ecclesiam uteatur. Et hoc erat

oleum igni affudisse ut æstus persecutionis
contra Ecclesiam in Oriente vehemen-
tius sœviret.

DECAS IV.

* *Ab anno 730. ad annum 740.* *

731. **O**biit S. Gregorius II. Pontifex.
* **O**cui Successor electus est Grego-
rius III. Vir pius & fortis ac memoriam
felicis ut memoriter omnes psalmos se-
cundum ordinem teneret.

Obiit etiam Venerabilis Beda Mona-
chus & Presbyter Anglus anno saltem æta-
tis suæ ut ex ejus scriptis colligi potest,
Centesimo quinto. Unde autem hoc cog-
nomentum *Venerabilis* acceperit, variant
scriptores, dicunt alii inditum esse ab An-
gelo, alii accepisse memorant a piscibus
vel saxis, ad quæ cæcutiens in senectute a
discipulo suo petulanter deceptus concio-
natus & cum reverentia ac veneratione
auditus fuerit. Sed nihil de hoc certi af-
ferri potest.

Carolus Martellus Saracenos ex Gallia
Narbonensi eiicit, Avenione quam cum
plerisque aliis urbibus occupaverant for-
titer expugnatâ & plurimis illorum milli-
bus